



توصیه تغذیه ای پیاز

• پیش از کشت :

آزمایش خاک مزرعه پیش از کشت جهت مشخص شدن میزان و نوع کمبود های خاک از مسائلی است که به تغذیه صحیح گیاه بسیار کمک خواهد کرد و میتوان کمبود های خاک را با تامین تخصصی عناصر غذای مورد نیاز رفع نمود . اما با توجه به اینکه اغلب کشاورزان به این مسئله پایبند نیستند ، بصورت کلی استفاده از کود کامل زراعی غنی شده به میزان پانصد کیلو در هکتار جهت بهبود عمومی شرایط خاک توصیه میشود .

• چند برگی تا ابتدای غده دهی :

در پیاز نیز همانند اغلب گیاهان ، در ابتدای دوره رشد ، دو عنصر نیتروژن و فسفر به جهت افزایش رشد رویشی و گسترش ریشه گیاه بسیار سودمند خواهد بود . عنصر فسفر با تاثیر بر روی ریشه باعث جذب بیشتر عناصر غذایی شده و نیتروژن نیز با افزایش سطح برگ ها ، به بیشتر شدن نور دریافتی گیاه که تاثیر مستقیم در عملکرد دارد ، کمک خواهد کرد .

ترکیبی بنام پتاسیم فسفیت نیز بدلیل اثر پیشگیرانه برای بیماری های قارچی که در پیاز بسیار شایع است ، در کنار اثر تغذیه ای آن ، از هر دو جهت سودمند است و در نهایت آمینواسید ها و هورمون های گیاهی (همراه با تغذیه صحیح) میتواند تاثیر چشمگیری در سرعت فعالیت و افزایش عملکرد پیاز داشته باشد .

• دوره غده بندی و برداشت :

در این مرحله پتاسیم یکی از مهمترین عناصر مورد نیاز پیاز است که در غده بندی و بصورت کلی افزایش محصول تاثیر بسزایی دارد .

پتاسیم را باید در چند مرحله و از طریق محلول پاشی و آبیاری در اختیار گیاه قرار داد که استفاده از فرم سولوپتاس به علت ترکیب گوگرد با آن از اهمیت بیشتری برخوردار است . انواع اسید هیومیک های موجود در بازار که اغلب با پتاسیم غنی شده اند نیز میتوانند مفید واقع شود ، البته درصدی از این عنصر در قارچ کش پتاسیم فسفیت که استفاده از آن در این دوره نیز بسیار ضروری است وجود دارد .

و در پایان عناصر ریزمغذی را با تاکید بر (آهن ، منگنز ، منیزیم ، مس و کلسیم) باید در برنامه تغذیه ای گیاه قرار داد . کلسیم جهت افزایش انبارداری و کیفیت ساختار پوسته و مس برای کیفیت رنگ پوسته و بازارپسندی موثر میباشد .



کشت پیاز

واحد ترویج شرکت کشاورزی باران

پیاز دومین سبزیجات پر مصرف دنیا پس از گوجه فرنگی است ، که تقریباً در برنامه غذایی هفتگی تمامی کشورهای جهان قرار دارد .

وجود املاح معدنی و ویتامین های فراوان در این گیاه باعث شده که با استناد به سنگ نوشته ها ، از پنج هزار سال پیش تمدن های کهن نیز به مصرف آن روی آوردند و حتی قرآن کریم نیز در موردی با نام (بصل) به آن اشاره کرده است ، که این خود به اهمیت پیاز اشاره دارد ...

تهران، خیابان فاطمی، پلاک ۲۲۹، طبقه سوم

۰۲۱ ۶۶۵۰ ۲۱۳۸ - ۰۲۱ ۶۶۵۱ ۷۱۳۳

خراسان شمالی، بجنورد، میدان کارگر، ابتدای خیابان امام خمینی غربی،

پلاک ۵۴

۰۹۱۹۹۵۰۷۱۱۶ - ۰۹۱۹۹۵۰۷۱۱۹

www.BaranCorp.ir

@BaranAgriCo



آفات و بیماری های شایع

زنگ پیاز



این بیماری در شرایط دمای متوسط و رطوبت گسترش می یابد. علاوه بر رعایت تناوب زراعی، سوزاندن بقایای گیاهان آلوده، کاشت بذر و غده های عاری از بیماری، میتوان از سموم قارچکش کربوکسین تیرام هم استفاده کرد.

پوسیدگی خاکستری پیاز



علائم این بیماری پوسیدگی عمیق قهوه ای با کپک خاکستری روی آن و اسکروت های سیاه رنگ روی گردن پیاز است. این قارچ در شرایط مرطوب و عدم تهویه مناسب انبار در مدت زمان کم تمام محصول را نابود می کند و پیازهای آلوده بوی نامطبوعی ایجاد می کنند. جهت کنترل بیماری از روش های جمع آوری بقایای گیاهی، تناوب با صیفی جات، سمپاشی با دی تیوکاربامات ها مانند کاپتان، مانکوزب، خشک کردن پیاز قبل از انبار استفاده می شود .

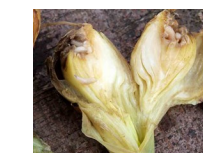
پوسیدگی باکتریایی پیاز



بیشتر در انبار به شکل پوسیدگی نرم خسارت وارد می کند. در رطوبت بالا، آفتاب شدید و هوای گرم (۲۰-۳۰ سانتی گراد) و ایجاد زخم در محل برداشت یا به وسیله حشرات منتقل می شود. بافت های آلوده حالت آبسوخته، زرد یا قهوه ای و فلس های نرم دارند و ماده بدبوئی تولید می کنند. جهت کنترل جلوگیری از زخم شدن پیاز در زمان برداشت، برداشت در رسیدن کامل، کنترل دما و رطوبت انبار و کنترل مگس پیاز توصیه می شود. در صورت نیاز از ترکیبات مسی مانند اکسی کلرور مس می توان استفاده کرد.



مگس پیاز



خسارت آفت به صورت سوراخ کردن پیاز به وسیله لارو و زرد و پژمرده شدن برگ ها، ورود قارچ به داخل این زخم ها و ایجاد بیماری هایی مانند پوسیدگی است. تاخیر در کشت، شکار مگس ها توسط تله های چسبنده، در بهار و سمپاشی با استفاده از سموم دیپتیرکس، تری کلروفن، پرمترین و مونتو توصیه می شود.



چگونه انبار داری پیاز را افزایش دهیم ؟

- بیماری های قارچی معمولاً مهمترین علت آسیب پذیری پیاز در انبار بوده که باید در دوره کاشت و داشت محصول با آن مبارزه شود .
- تنش آبی و آبیاری نامنظم سبب رشد غیر یکنواخت پیاز و کاهش کیفیت آن میشود و در پوسته بیرونی شکاف ایجاد مینماید که انبارداری را کاهش خواهد داد .
- تفکیک کردن پیازهای آلوده و ضربه خورده (حتی آسیب جزئی) در زمان برداشت ، خطر آلودگی کل انبار را کاهش میدهد .
- آبیاری حدود سه هفته قبل از برداشت باید متوقف شود که این مساله موجب کاهش رطوبت محصول (افزایش درصد ماده خشک) و افزایش انبارداری خواهد شد .
- تغذیه صحیح پیاز با عناصر ریزمغذی مس و مخصوصاً کلسیم برای کیفیت پوسته مفید است و بر روی انبارداری محصول موثر خواهد بود. همچنین استفاده غیر اصولی و بیش از اندازه از عنصر نیتروژن (ازت) انبارداری محصول را به شدت کاهش می دهد.
- محیط انبار باید از لحاظ رطوبت ، دما و نور تحت کنترل باشد ؛ افزایش رطوبت و دما در کنار کاهش نور محیط را برای رشد بیماری ها مناسب خواهد کرد ؛ ازین جهت توصیه میشود ترجیحاً در انبار از دماسنج برای کنترل دما بین ۵ الی ۲۵ درجه سانتی گراد و فن های تهویه به منظور کاهش رطوبت و دمای محیط استفاده شود .
- عنصر گوگرد در کنار جنبه تغذیه ای برای پیاز بجهت جلوگیری از شیوع بیماری در مزرعه میتواند در نهایت بر روی افزایش انبارداری موثر باشد . البته لازم به ذکر است که بنابر تحقیقات صورت گرفته در مزارعی که از گوگرد در فرم های مختلف استفاده شده است ، به علت تصاعد گازهای گوگردی جمعیت آفات نسبت به مزارع مشابه کمتر بوده است .

